

Pirjo ja Timo Raunio näkevät lapsityön kehittämisen seurakunnan ajankohtaisimpana haasteena. Paras on edessä -hanke antaa toivoa lapsityön uudesta tulemisesta.

Ensimmäin kerrin yksi työnohjaaja muutama joukossa

Lapsityö on SEURAKUNNAN ELINEHTO

Kuvat: Pirjo Raunio ja Ruti Ahoala

AINKA MAANEN

Vuosi 2008 on nimetty Suomen Itelluntähtäyttyksenä lapsi- ja perheilyn vuodeksi toivomalla "Paras on edessä". Lapsityön osittainen osa perheilyn myös laajasta kirkon osasta. Pirjo ja Timo Raunio Raunioiden mielestä on hieno asia, että lapsityö on nostettu esille yhteisen keskustelun aiheeksi. Samalla he ovat huolissaan siitä, jättö lapsityön arvostus vain pukehden taaleille vai seuraksi taas myös laajaa työtekoja.

Hän muistuttaa, että tilastojen mukaan suurin osa kokonaistalouden tapahtuu alle 20-vuotiaana.

- Jos emme saavuta lapsia, suurin osa uudesta sukupolvesta jää kouluihinkin saattamatta.

Raunioiden mielestä monissa seurakunnissa tehtävien suostaudesta toiseen toimenpiteiden luokkien taakse, kuten "meidän seurakunnassamme ei ole lapsityöntekijöitä" tai "meillä ei ole lapsiperheitä" tai "meillä ei ole lapsiperheitä" on varmasti jokaisen lähipöytä. Vanha sanonta sanoo, että rakkautta on kakselta. Rakkautta, viittäminen ja läsnäolo ovat avaimia myös lapsityön tekemiseen.

Rauniot huomauttavat, että jeevun sanot koskettavat sanonta "sullika lasten tulla minun työssä, illäkkä etukä heitä" onvile opetuslapsilleen eli aikuisille miehille. Hän ei heidätänut sanonnan lapsille tai uskonto osastoille ukkoosille. Raunioiden mielestä tilanne ei ole opetuslasten ajoteta paljokaan ruvettunuu edelleen aikuiset miehet seurakuntien johdossa ovat valittavan usein niitä, jotka ovat vaikkeuunsa lasten pääkyä jeevuisen luokan. Timon mielestä pekkä mynteinen puhe lapsityöstä ei riitä.

- Lapsityö tarvuu olevan jorkkittainen kiiskaakappi monissa seurakunnissa. Olemme huolehtineena seurakunnat, miten usent lapsityöntekijät eri puolilla Suomessa.

"Viimeinen sammuttava valot"

- Jos paikalliskunnan lapsille ei julisteta evankeliumia, kly seurakunnissa kypästä sitä, että viimeinen lähtöjä saa sammuttava valot. Koko seurakunnan olemassaolo on shattuna. Onkita syitä kysyä, kallastammeko vain vuosikymmenien luvut vuokot siitä, mistä kala ei syö, eikä siitä, miksä sen tiedetään olevan? Timo Raunio kysyy.

Kaari Vira ja Toki perheeseen syötävää.

Ennenkin heillä on kokousmuokojas osallista keskustelua lapsityöstä.

Yli 20 vuotta lapsityöstä

Pirjo ja Timo Raunio paras lapsityöstä on ollut ja on edelleen vaikkaitta. Yhdessä he ovat tehneet lapsityöstä eri muodoissa jo kaksikymmentä vuotta ja kumpikin sitä ennen vuosia tahoillaan. He ovat pääneet aktiivisesti kirkkoja, kirkkija ja lapsityön ideopavii min kotiseurakunnassaan kuin eri puolilla Suomessa. Esimerkiksi viime vuonna he olivat saattamassa ja eri seurakuntaa adventtitarista lasterikiltoja, toki suurin osa niistä oli heiltä seurakunnista.

Suomen lisäksi Raunioit ovat vuosien mittaan osanneet käydä pitämässä erilaisia lastentapahtumia ja koulutusopioita Venäjän Karjalassa, Virossa ja Saksassa. Myös Juhannuskonferenssin ja Eteläisen puuhajaritit ovat heidän ideoitunsa. He ovat osanneet vauvansa myös niiden toimintana yhdessä ystäviensä kanssa. Näin Raunioit ovat saaneet laajaa kokemuksemme työtään siihen, mistä lapsityö on parhaimmillaan.

harkitta hänen polkkaamistaan. Raunioiden mukaan seurakuntien johtohahmot vain harvoin rohkaisevat lapsityön vauvunkantajia työnsäin. Timo kertoo nauttavansa pyhäkoulun opettajana, joka piti pyhäkoulun uskollisesti 30-vuotiaan tuon aikana yksittäin seurakun-

"Jumala ei ole puhunut lapsityöstä"

Vain muutamassa heiltä on seurakunnassa on pakattu lapsityöntekijä, useimmissa ei ole edes tarkoittaa. Siksi heillä on kokousmuokojas osallista keskustelua lapsityöstä.

Tommas Raunio sai Uuden testamentin lukemisesta paljon mielenkiintoa. Kuvaa: Heikki Järvenpää

saamaan ja vanhiinmääreillä ei kuitenkaan klynty rohkaisemaa häntä työnsäin.

Pirjo harmittaa sekkin, että uskovat piloutuvat usein lapsityö-

Narinaa kustannuksista ja lukemisen lama

Lapsityön arvostuksen puute näkyy Raunioiden mukaan käytännössä myös jatkuvana narinana kustannuksista.

- Eri puolilla Suomessa monia leirejä "kolonaveina" olemme soittavasti kuulleet, miten leirit muodostavat taloudellisen rasitteen seurakunnalle. Leirit ei saisi maksaa mitään. Ja kuitenkin mikä onkaan seurakunnalle hedelmällisemp työtuntia kuin saada jollista evankeliumia lapsille!

Rauniot kehoittavat etään piereen paikalliskunnan leiripäivän suunnittelusta, johon liittyy yksi seurakunnan johtajista toivoi.

- Leiripäivän pitää olla niin hyly, ettei lapsille tavallise antaa tarkoiteko leireille tulee vaikpaka sata laata, ovat nalkokustannukset seurakunnalle liian suuret.

Tämä johtava voii ei ajatella lainkaan sitä, miten muuttava onni julistaa evankeliumia noille saalle lapsille.

Myös hengellisen lastuskirjailijakokouksen viikkotyönä huolehtia Raunioita.

- Yksi omoina lapsityön tilaan oli Riiair Viito -lehdin tuntu-

myös lapset? hän kysyy.

- En vähättele Jumalan puheen ja kansainvälin merkitystä, mutta väitän, että kaikessa seurakunnan työssä, myös lapsityössä, on paljon sellaista käytännön jumalanpalvelusta, johon itse kukin meistä pystyy ja jota on mahdollista tehdä ilman erityisiä ilmeysty-tyä tai kutsua. On kuitenkin paljon helpompaa todeta, että "jumala ei ole puhunut minulle lapsityöstä" tai "en ole kokenut sitä sillä tavalla kuin kein lähtö esimerkiksi leireille uskonvakuus- tai osallisuutta joka- viikkoinen kerhon pitoin. Jotkut piloutuvat myös seurakunnan passiivisuuden taakse, että "kun ei meidän seurakunta..." Samalla he unohtavat, että he itse ovat seurakunta, jonka tulisi vain nlytyä käytännön toimiin.

- Heidän mukaansa aikuisen tulee valita, mitä pieni lapsi haloo. Jos uskova vanhempi ei tilaa lapsellen tai nuorempin lapselle jeevlehtiä, koku sen tilaa? ja kulu antaa lapselle hengellistä tuetusta, jos uskova on tak ja äiti eivät sitä tee?

Heidän mukaansa aikuisen tulee valita, mitä pieni lapsi haloo. Jos uskova vanhempi ei tilaa lapsellen tai nuorempin lapselle jeevlehtiä, koku sen tilaa? ja kulu antaa lapselle hengellistä tuetusta, jos uskova on tak ja äiti eivät sitä tee?

Raunioiden omassa perheessä heittaan paljon. Viime aikoina on

lehdin leirit, vikkokokoukset ja leirireissut ovat edelleen kovaa suosittua. Miti näistä seurakunta ei Hillerin päiväni olisi pystynyt tarjoamaan? Entä tänään?

- Esimerkiksi vikkokokouksen kerho laulettiin, rekineen, maak- ranna- ja trampoliinireissu, petineen ja kikkereiden kesto Kiikan keikkonella pikkujoulusta säännöllisesti 20 - 40 kehoillista keskittö- ken kerhoon.

Erilaisien ohjelmajärjestäjien avulla Rauniot haluavat antaa lapsille myönteisiä kokemuksia hengellistä asiasta. Tähtikirja heidän työnsäin on kuitenkin se, että he saavat opettaa jeev- sukoren tuntemiseen ja innostaa heitä lukemaan Raamattua. Näin lapset saavat keskittyä perustak- sen omaan elämään.

Maikkipöytä ajamisen kinnostaa kerhossa.

Heräminen lapsityöllä

Raunioit saavat sydämestään, että Paras on edessä -hanke saa aikaan todellista herätystä lapsityöllä. Heidän mukaansa seurakunnissa on ensin tärkeä rehellisesti myöntää, miten pieni on paikalliskunnan lapsityön myönteisenä tunteena. Sitten olisi tarkkailtava kansas mitä tapahtuu. Jos lapsityöntein saadaan toivonnan vaikpaka viisi vuotta. Tämä edellyttää lapsityön asettamista seurakunnan toimintana "erittamainan".

Timo usko vakuuti, että jeevden vuoden määrätietoinen panostus lapsityöhön tuottaa multavan kasvun seurakunnassa.

- Se on jotakin sellaista, mikä ei nyt osata edes kuvailla.

Lapsityössä voidaan tehdä yhteistyötä myös eri seurakuntien kesken ja yli paikalliskuntarajojen. Pireet seurakunnat voivat jäityä yhdessä leiripäivää tai Kids' Action Night -tapahtumia, jona palkata yhteisen lapsityöntekijän.

- Tärkeän varustusta erinästä suoresta ideasta. Huokailaan, että voisimme päättää seurakuntien potentiaalidin vapauksi teettämään niitä. Ollaan valmiita saattamaan lapsityöhön aikamme ja varjansamme, odotamme, että joku muu teklee sen.

Bä Euroopan kirkonkirkkoil- linto puolestaan toteutu järkev- mallista lasten pioneerikokousta ja kirkon kaiken evankeliumin julistamisen alle 18-vuotiaille. Kansainvälin tajuus, että tuon- hon ikään mennessä ihminen on jo useimmiten tiensä valinnut.

- Myös paitsiinjalaislaasen "vika- kasa" alkaa jo lastentärkeä- sa. Sen seurakunta joga 70 pro- senttia 9 - 16 -vuotiaita lapsia- ta toivoa elämänsään eniten sitä, että he saivat kuolla isenurha- pommittajana.

Laulu, retket, viikkokokoukset ja leirireissut ovat edelleen kovaa suosittua. Miti näistä seurakunta ei Hillerin päiväni olisi pystynyt tarjoamaan? Entä tänään?

- Esimerkiksi vikkokokouksen kerho laulettiin, rekineen, maak- ranna- ja trampoliinireissu, petineen ja kikkereiden kesto Kiikan keikkonella pikkujoulusta säännöllisesti 20 - 40 kehoillista keskittö- ken kerhoon.

Erilaisien ohjelmajärjestäjien avulla Rauniot haluavat antaa lapsille myönteisiä kokemuksia hengellistä asiasta. Tähtikirja heidän työnsäin on kuitenkin se, että he saavat opettaa jeev- sukoren tuntemiseen ja innostaa heitä lukemaan Raamattua. Näin lapset saavat keskittyä perustak- sen omaan elämään.

- Me toivomme sitä, että koku perheessä, Pirjo ja Timo saavat.

- Timin paras "maikkipöytä" on paikalliskunnan lapsityön myönteisenä tunteena. Sitten olisi tarkkailtava kansas mitä tapahtuu. Jos lapsityöntein saadaan toivonnan vaikpaka viisi vuotta. Tämä edellyttää lapsityön asettamista seurakunnan toimintana "erittamainan".

Timo usko vakuuti, että jeevden vuoden määrätietoinen panostus lapsityöhön tuottaa multavan kasvun seurakunnassa.

- Se on jotakin sellaista, mikä ei nyt osata edes kuvailla.

Lapsityössä voidaan tehdä yhteistyötä myös eri seurakuntien kesken ja yli paikalliskuntarajojen. Pireet seurakunnat voivat jäityä yhdessä leiripäivää tai Kids' Action Night -tapahtumia, jona palkata yhteisen lapsityöntekijän.

- Tärkeän varustusta erinästä suoresta ideasta. Huokailaan, että voisimme päättää seurakuntien potentiaalidin vapauksi teettämään niitä. Ollaan valmiita saattamaan lapsityöhön aikamme ja varjansamme, odotamme, että joku muu teklee sen.

Kavonvaatetta on jännä kokeilla.